

прѣписи на Ивана попъ Христовъ е и нашиятъ, печатанъ по-долу¹⁾.

Нека изложимъ сега на кратко извѣстията изъ тѣзи жития за живота на св. Гаврила и неговия Лѣсновски монастырь. Отъ пространното житие се учимъ, че Лѣсновскиятъ монастырь (на св. Архангела Михаила, въ склоноветъ на Плавица планина, разклонение отъ Осогово, край Злетово въ Братовско) е сѣществувалъ и прѣди Гаврила, но послѣдниятъ съ своя животъ и залѣгане проширилъ монастыря и славата му прѣсналъ на далече. Гаврилъ билъ родомъ отъ село Осиче до Градецъ (Паланешко). Гавриловитѣ родители били отъ знатенъ родъ, та и дѣтето си още отрано дали на книжно учение. Порасълъ Гаврилъ, билъ ожененъ, но сѣ пазилъ дѣвството си, казва житието, и, подиръ смъртѣта на жена си, трѣгналъ на пѣть. На сънъ му се явилъ ангелъ Господенъ и му рекълъ да се завърне въ Осиче и тамъ да построи храмъ Рождество на св. Богородица. Гаврилъ въздигналъ храма съ щедрата помощ на родителитѣ си, слѣдъ което отишълъ въ Лѣсновския монастырь и билъ постриганъ. Новиятъ монахъ поискалъ отъ игумена да му позволи да отиде въ нѣкой отъ скитоветъ; посоченъ му билъ скитъ по посока къмъ Злетово. Прѣдаденъ на постъ и молитва, Гаврилъ прѣкаралъ извѣстно врѣме въ този скитъ, послѣ го оставилъ и дошълъ въ странѣ Лѣсково, село още по-навѣтрѣ въ Плавица планина, и найсетнѣ се отмѣстилъ по-нагорѣ на Обловъ-върхъ²⁾, дѣто гората била непроходима. На Обловъ-върхъ светецътъ прѣка-

¹⁾ Прѣписвачътъ на житието (Прѣписецъ азъ ѿ ѿвѣнъ прото попъ христовъ изъ Кратово и ако въ имѣло гришки притѣрите (поправете, допълнете) въ 1868 годѣна, на листъ 12 б.) Ив. попъ Христовъ сега е кюстендилски гражданинъ. Той въ младиини е билъ пристрастенъ прѣписвачъ и подвързвачъ на черковни и други книги, каквито и сега не липсватъ у домътъ му. Иванъ п. Христовъ си спомня съ въодушавение своитѣ младиини въ Кратово, когато е тичалъ по полето да бере разноцвѣтни билки, отъ които е правѣлъ боитѣ за своитѣ цвѣтни заставки и образи по рѣкописитѣ.

²⁾ . . . прише́дъ дѣлно́й гори ѿ непроходи́мѣй, оу́ некои ве́рхъ ѿблѣвъ ѿко́же сказа́етсѣ грѣчески стрѣнгѣло. Отъ тѣхъ думи личи, че и тукъ имаме мѣстно име запазено и на български и на гръцки; думата стрѣнгѣло (στρογγύλος) ще рече *облъ* (облъ), валчестъ.